

האיש מקדש פרק שני קידושין

מסורת הש"ס

(א) [כמויות ענין:] (ב) [כמ"ו]
 כלן ובמקורו רבנן. וי"ב ברי"ק.
 (ג) [במ"ו לג] שם קשה:
 עירובין ט: גיטין לה: מנחות
 מט.ו. (ד) [בכמ"ו טוף:] דמן
 אע"פ ששלה סבלנות לאחר
 מלאן אינה מקודשת והסם
 דקדמין. (ה) [בכמ"ו:] שיהיו.
 (ו) [ב"ב קמ"ג.] יבמות ט: פה.
 (ז) [בכמ"ו:] [ק"ן.] (ח) [בכמ"ו:]
 קראו. (ט) עירובין ג. נדרים
 סט. (י) [ב"ב ומהלכה.] [נכ"ש].
 וי"ב ברי"ק. ובכ"ש שברי"ק.
 [ומהלכה:] (ל) [בכ"ש שברי"ק:]
 שאלמן. (מ) [ומק"ו נכ"ש].
 (נ) [בכ"ש שברי"ק טוף ד"ה:]
 הן ואם נתקדה לאחר לריכה גט
 מן הראשון: וכן אמר רבנן גרסי:
 ומוסכין אשמטין. י"ג להשיב
 על דברי: הסם דקדמי טעמא
 דעמי כו'. בקדושי קמאי וסמין
 עליהו אכל האי דלא קדש איכא
 למיחש להכי: בעלמא. היכא שלח
 בלא קדושין: דלא נחיש לתורי
 קידושין כלל. ולא העלה קידושין על
 לבו: אכל הכא דנחיש להכי. וממך
 שעלה על לבו ומכר שאין קידושי
 כלום ושלה סבלנות אימנא לשם
 קידושין: מיישין. לדין דלורמיייהו
 לקדושי ברישא מיישין דשדר הני לשם
 קידושין: הומוק עטר כהונה שוק.
 שרלו עטר כהונה: מהו. וכן
 נתקדה לאחר מהו להחזיקה כמקודשת
 לראשון: דלא שניס ספרא. אין
 הסופר מלוי בעיר תמיד: ספרא הוא
 דאתרמי ליה. וקדש לכתוב קודש
 קידושין: מתני' כהנה. (ז) אמר
 הרי שמיכס מקודשות לי: אין
 מקודשות. ואין אחת מהן לריכה גט
 ובגמרא מפרש טעמא: ושל שביעית
 סיפא. בגמרא (ט) מפרש מאי אחת
 לאשמעינן: (י) [גמ' בשעה שנעשו
 לרום זו לזו. כגון שקדשן כחת קס"ד
 דקרא בכ"י כתיב וקאמר לא תקח
 אין לך בהן לקומין:] אי הלי.
 דקרא צבת אחת כתיב היכי מתייב
 כרת אס בלא עליהן הרי אין כלן
 איסור אחות אשה: אלא (י) צוב
 אחר זה. שבקידושין הראשונה היא
 אשמו וקאמר אין קידושין תופסין
 בלחומה ואס בלא עליה ענוש כרת:
 ומסניין. כי היו נמי צבת אחת
 מהאי קרא נפקי ודכרצה וסברא
 בעלמא הוא כל שאינו צוב אחר זה
 אפילו צבת אחת אינו הלכך כיון
 בדאחות אשה לא תפסי קידושין כי
 קדשינהו צב"א נמי לא הוו קידושין:
 המכרצה

האיש מקדש פרק שני קידושין
 וקדש קדשין ושלח סבלנות בעדים חוששין
 שמה לשם קידושין שלח משמע ממוך פירושו דחיישין שמה מחמת
 קידושין הם ולכן נקט בלשון שידך דל"כ לא הוו קידושין דמנא ידעה
 כדלמך בפ"ק (לעיל דף ו.) גבי נתן
 לה קידושין ולא פירש וקשה להר"ם
 וכי שידך מאי הוי איהו בעיני שידך
 מעיני לעיני ובלאו עיני לך נראה
 לפרש חוששין לומר כיון ששלה לה
 סבלנות חיישין שמה קידשה כבר
 וכן משמע בסמוך דקאמר באתרא
 דמקדשי והדר כתיב כהונה חיישין
 והתם על כרחך קרי' לומר דחיישין
 שמה קידש כבר ולשון חיישין שמה
 לשם קידושין שלה לא שידך דהא
 פשיטא דלא שילת לה הכהונה לשם
 קידושין: ה"ג מקדשי והדר מסבלי
 פשיטא. דמקודשת לומר היכא שלח
 סבלנות קודש הקידושין דמקודשת
 דלמנא לשם קידושין שלה וי"מ פשיטא
 דמקודשת דלמרי' דקידשה כבר והוי
 כמו שפירשתי ומשני לא לריכא דרובא
 מקדשי והדר מסבלי ומיעוטא מסבלי
 והדר מקדשי מהו דתימא נחוש
 למיעוטא פ"י ולא תהא מקודשת קמ"ל
 דלולין בטר רובא ותהא מקודשת
 וקשה להכי דמקדשי נחוש למיעוטא
 והוי להקל מיהו אין זו קושיא דה"ג
 אשכחן צממה דוכמין (גיטין דף יט.)
 חיישין שמה צמי מילין כתבו והוי
 חששא להקל מהו גיטא מכל וכל וכן
 בריש פ' אחד דהוי ממונות (סנהדרין
 דף ג.) שטר שכתבו זו זמנו צממ
 או בעשרה בתשרי כבר חיישי' שמה
 אחריו וכמהו"א (א"ר) גרס איפכא
 לא לריכא דרובא מסבלי והדר מקדשי
 ומיעוטא מקדשי והדר מסבלי מהו
 דתימא לא נחוש למיעוטא פירושו שלא
 תהא מקודשת קמ"ל דחיישי' למיעוטא
 ותהא מקודשת "וכשתה יתחל דחיישין
 למיעוטא משום חומר דליקור אשת
 איש "והשתא הא דקאמר רב ספא
 באתרא דמקדשי והדר מסבלי ופ"ה
 חיישי' למיעוטא מסבלי והדר מקדשי
 היינו שגולם מסבלי והדר מקדשי אך
 ר"י מלא כבוד גירסא אחרת מסבלי
 והדר מקדשי פשיטא דלא חיישין
 ואינה מקודשת לא לריכא דרובא
 מסבלי והדר מקדשי ומיעוטא מקדשי
 והדר מסבלי מהו דתימא נחוש
 למיעוטא ותהא מקודשת קמ"ל:
 לא תקה. פ"י לא יכא לך ליקוחין
 צה תימא אס לא תקח משמע
 שאין ליקוחים תופסים צה א"כ אמאי
 תפסי קידושין צמידי לאון"ס כגון אלמנה
 ל"ג וגרשה וזלוגה לכהן הדיות הא
 כלא תקח בלא תקח"ו י"ל דלא ממשעות
 דלא תקח דרשי' אלא משמע ליה דה"פ
 דקרא וקשה דלא אחתה לא תקח צבת
 אחת פירושו לכל אחת ואחת יש דין
 אחת אשה ואסורה ואחות אשה נפקא
 לן כפרק האומר (קידושין דף טו.) דלין
 קידושין תופסין צה דחייבי כריתות היא:

אינה מקודשת שמחמת קידושין הראשונים
 שלה "וכן קמן שקידש: גמ' וצריכא דאי
 אשמעינן שוה פרושה אידי דקא נפיק
 ממונא מיניה טעי אבל פחות משהו פרושה
 אימא "יודע שאין קידושין תופסין בפחות
 משהו פרושה וכי קא משרד סבלנות
 אדעתא דקידושי קא משרד ודאי אשמעינן
 הני תרתי משום דבין פרושה לפחות משהו
 פרושה לא קים להו לאינשי אבל קמן
 שקידש הכל יודעין שאין קידושי קמן כלום
 אימא כי קא משרד סבלנות אדעתא
 דקידושי קא משרד קא משמע לן איתמר
 רב הונא אמר חוששין לסבלנות וכן אמר
 רבא חוששין לסבלנות אמר רבא "ומותבינן
 אשמעינן אף על פי ששלה סבלנות
 לאחר מכאן אינה מקודשת אמר ליה אביי
 התם כדקתני טעמא שמחמת קידושין
 הראשונים שלה איכא דאמרי אמר רבא
 מנא אמינא לה" כדקתני טעמא שמחמת
 קידושין הראשונים שלה הכא הוא דמעי
 הא בעלמא הוו קידושין ואביי לא מיבעיא
 קאמר לא מיבעיא בעלמא דלא נחית לתורת
 קידושין כלל אלא אפילו הכא דנחית
 לתורת קידושין אימא הוו קידושין קא
 משמע לן מאי הוי עלה אמר רב פפא
 באתרא דמקדשי והדר מסבלי חיישין
 מסבלי והדר מקדשי לא חיישין מקדשי
 והדר מסבלי פשיטא: לא צריכא דרובא
 מקדשי והדר מסבלי ומיעוטא מסבלי והדר
 מקדשי מהו דתימא נחוש למיעוטא קא
 משמע לן בעא מיניה רב אחא בר רב
 הונא מרבא הוחזק שטר כתובה בשוק
 מהו אמר ליה וכי מפני "שמחזיק שטר
 כתובה בשוק נחזיק בה כאשת איש מאי
 הוי עלה אמר רב אשי באתרא דמקדשי
 והדר כתבי כתובה חיישין כתבי והדר
 מקדשי לא חיישין מקדשי והדר כתבי
 פשיטא הלא צריכא דלא שכיח ספרא מהו
 דתימא ספרא הוא דאתרמי קא משמע לן:
 מתני' המקדש אשה ובתה או אשה
 ואחותה כאחת אינן מקודשות ומעשה
 "בחמש נשים ובהן שתי אחיות וליקט
 אדם אחד כלכלה של תאנים ושלחן

היתה ושל שביעית היתה ואמר הרי כולכם מקודשות לי בכלכלה זו וקיבלה
 אחת מהן ע"י כולן ואמרו חכמים אין אחיות מקודשות: גמ' מנהני מילי אמר
 רמי בר חמא דאמר קרא אשה אל אחותה לא תקח לצרור "התורה אמרה
 בשעה שנעשו צרות זו לזו לא יאה "לו ליקוחים אפי' באחת מהם אמר ליה
 רבא אי הכי היינו דכתיב "ונכרתו הנפשות העושות מקרב עמם אי קידושין
 לא תפסי בה כרת מי מחייב אלא אמר רבא "קרא בזה אחר זה ומתניתין
 כדרבה דאמר רבה "כל שאינו בזה אחר זה אפי' בבת אחת אינו גופא אמר
 רבה בלא "שאינו בזה אחר זה אפי' בבת אחת אינו איתויבה אביי
 המכרצה

תוס' ר"י הוקן

מחמת קידושין הראשונים
 שלה. ולא לשם קידושין
 דנימא אדם יודע שאין אחת
 כמקודשת בפחות משהו
 וזמר ושלה לשם קידושין.
 שקדש. ושלה סבלנות
 כמקודשת אינה מקודשת
 שמחמת קידושין הראשונים
 שלה וקדשי קמן אינן כלום.
 "ה"ח חוששין לסבלנות.
 פירוש מי ששידך אשה
 צריכה גט מראשון. והאי
 כמקודשת וקדש ושלה לה
 סבלנות בעדים חוששין שמה
 הדיוטין הם ואם קדשה אחר
 צריכה גט מראשון. והאי
 פירושה לא ידע שאם נתן לה
 כשהוא מדבר עמה על עסקי
 הרושה ולא פירש. ודו
 ובקדושת ויהי הא. והאי
 יהיה כל שווא אע"פ שהם
 נסוקין מעיני לעיני ובלאו
 עיני הוואיל ולא פירש אינה
 צריכה גט מראשון. והאי
 (לעיל ה. א.) וכ"ש אם שלח
 לה סתם. עיקר הפירוש הוא
 כך אם שלח לאשה סבלנות
 זו וקבלת חוששין שנתקדשה
 ויהיו וקא שיש עדים כך
 כסבלנות. אבל אי ליכא עדים
 אפילו שניהם מודים לאו
 כלום הוא דלא עדיף סבלנות
 דדיבא אמחל דמקדשה כלל
 קידושין גופיהו. וכ"כ הר"ם
 פ"ט (הכ"ח.) חיישין.
 לפירוש הוואיל וכולם נהני
 גיפיהו קדושי ניהו. ולפי'
 דריש דתקדשה קודם לכן.
 כקדשי והדר מסבלי פשיטא.
 דחיישין הוואיל וכולם נהני
 לקדש קודם הסבלנות. ה"ג
 ריש לא צריכא דרובא מקדשי
 ידור מסבלי ומיעוטא מסבלי
 והדר מקדשי מהו דתימא
 נחוש למיעוטא קמ"ל. כלומר
 אם כולם נהני כן פשיטא לא
 היה צריך להשמיענו זה. אלא
 כיוון שלא נהנו לקדש תחלה
 אלא הרוב מהו דתימא נחוש
 למיעוטא דניכא סמוך
 כיעוטא אחתה ואתער ליה
 רובא ואישה זו בחזקת פניה
 עומדת. קמ"ל דרובא וחוק
 רובא עדיף והוואיל ורוב
 כקדושין תחלה. לשם קדושין
 נחש אע"פ שלא פירש.
 והר"ף הר"ם (שם) גרסי
 דרובא מסבלי והדר מקדשי
 ומיעוטא מקדשי והדר מסבלי
 כהו דתימא לא נחוש
 לכיעוטא. קמ"ל. וטעמא
 דחיישין למיעוטא אע"פ
 דאיכא רובא וחזקה דליתוסין
 בעיני תרי ורובי וחזקה לא
 עדיף כרובא. ולא נהרא דמאי
 יחסין איכא הכא. איסורא
 דרובא דאיכא. עובד כותב
 ופושט מנהג המיעוט יעשו
 הרוב כמותן ויתיריה כמו
 שהיו עושים תחלה. והיטות
 בדקושי הכי חיישין למיעוט
 שדמיעוט הוא קבוע. ולא
 חימא שלפעמים אולא היא
 לגבייהו להקדוש אלא
 שדנשים הם כן יש מיעוט
 שמתקדשות תחלה והוו להו
 כד נשי העיר כמחצה על
 מחצה דאתחא קביעא וקיימא
 לכביעיהו והאיסור ג"כ דבק
 בה. ודכוותה אשכחן פרק

תורה אור השלם

1. ואשה אל אחתה לא
 תקח לצרור לגלות ערותה
 עליה כקדש. וקרא יח יח
 2. כי כל אשר יעשה מכל
 התועבות האלה ותבחרו
 והנפשו העשת מקרב
 עמם:
 וקרא יח טט

גליון הש"ס

גמ' כל שאינו בזה א"י. ע'
 גיטין דף מט פ"א מ"ה כגון
 ובכ"ש ד' ל' ע"א מ"ה דכ"ו
 ובכ"ש דף ט ע"א מ"ה
 אמר: תוס' ד"ה ה"ג וכו'
 והשת"א ד"ה דחיישין
 לפ"ק ע' בכ"ש ד' ע"ג
 מ"ה מ"ג:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אלא קרא אס
 אמר: (ב) תוס' ד"ה אי הכי
 וכי לא תפסי בה כרת וכי:
 (ג) א"י בשעה שנעשו צרות
 זו לזו לא יאה לך ליקוחין
 אפילו באחת מהן אלמלא
 משמע:

מוסף רש"י

ומתביינין אשמעינן.
 אשמעת עלמנו גיטין דה.
 אדריה גופיה קא ממוי
 (מנחות טו.)

מוסף תוספות

א והאי דסי' דמביי לן
 למיחש למיעוטא לקולא
 משום דאיכא למימר כיון
 דשלה סבלנות סתם ולא
 פירש מסתמא אס לשם
 קדושין שלחם. תוס' הרא"ש.

תורה אור השלם

1. ואשה אל אחתה לא
 תקח לצרור לגלות ערותה
 עליה כקדש. וקרא יח יח
 2. כי כל אשר יעשה מכל
 התועבות האלה ותבחרו
 והנפשו העשת מקרב
 עמם:
 וקרא יח טט

גליון הש"ס

גמ' כל שאינו בזה א"י. ע'
 גיטין דף מט פ"א מ"ה כגון
 ובכ"ש ד' ל' ע"א מ"ה דכ"ו
 ובכ"ש דף ט ע"א מ"ה
 אמר: תוס' ד"ה ה"ג וכו'
 והשת"א ד"ה דחיישין
 לפ"ק ע' בכ"ש ד' ע"ג
 מ"ה מ"ג:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אלא קרא אס
 אמר: (ב) תוס' ד"ה אי הכי
 וכי לא תפסי בה כרת וכי:
 (ג) א"י בשעה שנעשו צרות
 זו לזו לא יאה לך ליקוחין
 אפילו באחת מהן אלמלא
 משמע:

מוסף רש"י

ומתביינין אשמעינן.
 אשמעת עלמנו גיטין דה.
 אדריה גופיה קא ממוי
 (מנחות טו.)

מוסף תוספות

א והאי דסי' דמביי לן
 למיחש למיעוטא לקולא
 משום דאיכא למימר כיון
 דשלה סבלנות סתם ולא
 פירש מסתמא אס לשם
 קדושין שלחם. תוס' הרא"ש.

תורה אור השלם

1. ואשה אל אחתה לא
 תקח לצרור לגלות ערותה
 עליה כקדש. וקרא יח יח
 2. כי כל אשר יעשה מכל
 התועבות האלה ותבחרו
 והנפשו העשת מקרב
 עמם:
 וקרא יח טט

גליון הש"ס

גמ' כל שאינו בזה א"י. ע'
 גיטין דף מט פ"א מ"ה כגון
 ובכ"ש ד' ל' ע"א מ"ה דכ"ו
 ובכ"ש דף ט ע"א מ"ה
 אמר: תוס' ד"ה ה"ג וכו'
 והשת"א ד"ה דחיישין
 לפ"ק ע' בכ"ש ד' ע"ג
 מ"ה מ"ג:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אלא קרא אס
 אמר: (ב) תוס' ד"ה אי הכי
 וכי לא תפסי בה כרת וכי:
 (ג) א"י בשעה שנעשו צרות
 זו לזו לא יאה לך ליקוחין
 אפילו באחת מהן אלמלא
 משמע:

מוסף רש"י

ומתביינין אשמעינן.
 אשמעת עלמנו גיטין דה.
 אדריה גופיה קא ממוי
 (מנחות טו.)

מוסף תוספות

א והאי דסי' דמביי לן
 למיחש למיעוטא לקולא
 משום דאיכא למימר כיון
 דשלה סבלנות סתם ולא
 פירש מסתמא אס לשם
 קדושין שלחם. תוס' הרא"ש.

תורה אור השלם

1. ואשה אל אחתה לא
 תקח לצרור לגלות ערותה
 עליה כקדש. וקרא יח יח
 2. כי כל אשר יעשה מכל
 התועבות האלה ותבחרו
 והנפשו העשת מקרב
 עמם:
 וקרא יח טט

גליון הש"ס

גמ' כל שאינו בזה א"י. ע'
 גיטין דף מט פ"א מ"ה כגון
 ובכ"ש ד' ל' ע"א מ"ה דכ"ו
 ובכ"ש דף ט ע"א מ"ה
 אמר: תוס' ד"ה ה"ג וכו'
 והשת"א ד"ה דחיישין
 לפ"ק ע' בכ"ש ד' ע"ג
 מ"ה מ"ג:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אלא קרא אס
 אמר: (ב) תוס' ד"ה אי הכי
 וכי לא תפסי בה כרת וכי:
 (ג) א"י בשעה שנעשו צרות
 זו לזו לא יאה לך ליקוחין
 אפילו באחת מהן אלמלא
 משמע:

מוסף רש"י

ומתביינין אשמעינן.
 אשמעת עלמנו גיטין דה.
 אדריה גופיה קא ממוי
 (מנחות טו.)

מוסף תוספות

א והאי דסי' דמביי לן
 למיחש למיעוטא לקולא
 משום דאיכא למימר כיון
 דשלה סבלנות סתם ולא
 פירש מסתמא אס לשם
 קדושין שלחם. תוס' הרא"ש.

תורה אור השלם

1. ואשה אל אחתה לא
 תקח לצרור לגלות ערותה
 עליה כקדש. וקרא יח יח
 2. כי כל אשר יעשה מכל
 התועבות האלה ותבחרו
 והנפשו העשת מקרב
 עמם:
 וקרא יח טט

גליון הש"ס

גמ' כל שאינו בזה א"י. ע'
 גיטין דף מט פ"א מ"ה כגון
 ובכ"ש ד' ל' ע"א מ"ה דכ"ו
 ובכ"ש דף ט ע"א מ"ה
 אמר: תוס' ד"ה ה"ג וכו'
 והשת"א ד"ה דחיישין
 לפ"ק ע' בכ"ש ד' ע"ג
 מ"ה מ"ג:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אלא קרא אס
 אמר: (ב) תוס' ד"ה אי הכי
 וכי לא תפסי בה כרת וכי:
 (ג) א"י בשעה שנעשו צרות
 זו לזו לא יאה לך ליקוחין
 אפילו באחת מהן אלמלא
 משמע:

מוסף רש"י

ומתביינין אשמעינן.
 אשמעת עלמנו גיטין דה.
 אדריה גופיה קא ממוי
 (מנחות טו.)

מוסף תוספות

א והאי דסי' דמביי לן
 למיחש למיעוטא לקולא
 משום דאיכא למימר כיון
 דשלה סבלנות סתם ולא
 פירש מסתמא אס לשם
 קדושין שלחם. תוס' הרא"ש.

תורה אור השלם

1. ואשה אל אחתה לא
 תקח לצרור לגלות ערותה
 עליה כקדש. וקרא יח יח
 2. כי כל אשר יעשה מכל
 התועבות האלה ותבחרו
 והנפשו העשת מקרב
 עמם:
 וקרא יח טט

גליון הש"ס

גמ' כל שאינו בזה א"י. ע'
 גיטין דף מט פ"א מ"ה כגון
 ובכ"ש ד' ל' ע"א מ"ה דכ"ו
 ובכ"ש דף ט ע"א מ"ה
 אמר: תוס' ד"ה ה"ג וכו'
 והשת"א ד"ה דחיישין
 לפ"ק ע' בכ"ש ד' ע"ג
 מ"ה מ"ג:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אלא קרא אס
 אמר: (ב) תוס' ד"ה אי הכי
 וכי לא תפסי בה כרת וכי:
 (ג) א"י בשעה שנעשו צרות
 זו לזו לא יאה לך ליקוחין
 אפילו באחת מהן אלמלא
 משמע:

מוסף רש"י

ומתביינין אשמעינן.
 אשמעת עלמנו גיטין דה.
 אדריה גופיה קא ממוי
 (מנחות טו.)

מוסף תוספות

א והאי דסי' דמביי לן
 למיחש למיעוטא לקולא
 משום דאיכא למימר כיון
 דשלה סבלנות סתם ולא
 פירש מסתמא אס לשם
 קדושין שלחם. תוס' הרא"ש.

הריני נזיר מן הגורגורין (נדר י"ב, א.). הומוק. שראו שטר כתובהה וקדשה אחר. מהו להחזיקה כאשת איש לראשון. [באתרא דמקדשי והדר כתבי חיישין.] לפירש' דוקא הרוב. ולפי' הר"ם והר"ף אפילו המיעוט. כתבי והדר
 מקדשי. כולם. פשיטא. דאי לאשמעינן (ט) דלא חיישין למיעוטא הא אשמעינן ליה לעיל. דלא שכיח ספרא. שאינו דר בעיר. מתני'. אינן מקודשות. אין אחת מהן צריכה גט. גמ'. זו לזו. קס"ד כגון שקדשן. אי הכי. דקרא
 בריש אחת איורי הכי איכא כרת אם הם עליון ולא אין בה איסור אחות אשה. בזה אחר זה. שקדש אחת תחלה ואין קדושין תופסין באחותה דכתיב לא תקח. ואם לא עליה ענוש כרת. ומתניתין ספרא בעלמא כרת כדרכה.
 יזו אר חסוך כרת דנת בעל הדברים דלהן ושאינם ברי"ף ר"מ וגם ל"מ בשאר הראשונים. ועי' מהר"ן.

האיש מקדש פרק שני קידושין

האחד חוץ לשתיהן. פי' האחד יחיד והשנים אחד חולץ ואחד מייבס ודוקא מיהלך והדר יבומי פירוש שחלץ היחיד מחילה והדר יבומי א' מן השנים אחר חלוצה אחיו דממה נפשך מותר דלי חלץ אחיו לזקוקתו א"כ מותר זה ליקח אחרת כיון דחלץ אחיו פקע זיקה וזו לא חלץ לזקוקתו א"כ זו יבס וזקוקתו אכל יבומי אחד מן השנים אפי' לאחר חלוצה אחיו שאין כאן אחות זקוקתו דנפישתמי לא מישתמי לכיון דלא חלץ היחיד לשמיהן איכא למישט בזו שמתיבמת שמה זו יבמתו לא יחיד ומנלל כנסה טככגע ביבמה לשוק בלא חלוצה ולא מזני לפשע דדוקא מיהלך והדר יבומי קאי אשנים אכל איפכא לא משום דשמה פגע בחמות זקוקתו דהא מרישא שמעינן:

והילכתא

אלא לאו אהת מסס. דלאו את ומזמר הוא דאס קידש וז לא קידש וז: **רבא מספד.** מתני' לטעמיה הא דקמתי כחמת לאו למידק הא אהת מאשה ובהת מקודשת אלא ה"ק המקדש אהת מאשה ובהת הרי הוא כמו שקדש כחמת ואינו מקודש דקידושין שאין מסורין לביאה כו':

הרי כולכם ואהת משתי אחיות כו'. דהשתא ללו את ומזמר הוא דהא דלין אחיות מקודשות משום ספיפקא הוא דלא לידע הי קידש הא אי ידע בת זכייה היא הלכך נכריות מקודשות. והא דלא אוקמא כגון דלמר אהת מסס משום דקמתי ובמת' כלכס ואין לשבש ספקים ולומר דאהת מכלכס גרמ וכוון שלא קידש אלא חד דא"כ לא מתרעא לא ה"ל דאשמעינן לקמן (דף נב.) ממתי' אשה נעשית שליח לחברה במקום שנעשית לה כרה: **המקדש אם כחו ספס.** מ' אהת מבנותיו מקודשת לי: **אין סוגרוס בכלל.** אס יש סוגרות הרבה אין אהת מהן בספק קידושין הללו להסטרך גט לפי שאין נרשמו לקבל להו קידושין: **הא קטנות בכלל.** וזכריות גט ואפי' הרבה: **כשאי שם אלא כוננה אהת וקטנה אהת.** וכיון שאין הגדולה נספק אין קידושין אלא קטנה וקידושי וזלין הן וז' אס זהו שם גדולות הרבה כיון דלין בכלל הוו להו קידושין בקטנה ולהכי אינטרין לשנוי כשאי שם אלא גדולה אהת דעל כרחי קטנו דומיא גדולות דייקין ומהשתא דייק הכי הא קטנה בכלל: **והא סוגרוס קטני.** טובא ולכחות דייקין על כרחיך הא קטנות בכלל ודאיכא תרתי: **סוגרוס דעלמא.** כל איש שיש לו בת סוגרת אין אותן הסוגרות בכלל קידושין שקבל אביה: **אי הכי מאי למימרא.** אי אמרת בשלמא דלאיכא טובא אינטרין למתני משום דיוקא דידה למידק הא קטנות בכלל לשמוע' דקידושין שאין מסורין לביאה הו קידושין אלא השתא לא היה אינטרין דבצוגרת אין לו רשות ואין כאן עוד אלא קטנה וקידושין מסורין לביאה הן ופשיטא דהו קידושין: **דשמיטה שליח.** לקדשה לכל הבא: **דאיס ליה הבאה מיניה.** דכסף קידושיה שלו: **מי לא עסקינן.** קושיא היא וכי לא שמעינן מינה ממתי' דלפי' אמרה לאביה קידושי לדידך קמתי נמי דלינה בכלל: **דרמיא עליה.** דכתיב (ירמיה כט) ואת

(א) לקמן סד' (ב) אס כל יענין. (ג) סס (ד) לקמן סד: (ה) גרמ (ו) אס (ז) קט. ביבמות מו: חילין (י) ופי' חוס' יבמת כו' ע"כ ד"ה דיקא (יא) וי' (יב) וי' אס. (יג) יבמות כג: (יד) וזכמתי' נוסף: (טו) אס זה שם. (טז) ודשפיר: דיע. וכן כמקור. ודליל בני המקומות יענין. (יז) ודשפיר: דשמעינן. (יח) ה"ש מחק כל הדיבור וגרמ סס אין סוגרות וכו'. (יט) ולכחותי כפי שפטינו נראה מחזור (כנהנא): (כ) ודשפיר: בשם דש"י קטנה וע"ש. (כא) ודליל מה ע"ה"ל. (כב) ודליל מה ע"ה"ל דקא פגע. (כג) ודשפיר: דהא שולן נב כדלש. (כד) לקמן (דף נב.) ממתי' אשה נעשית שליח לחברה במקום שנעשית לה כרה: **המקדש אם כחו ספס.** מ' אהת מבנותיו מקודשת לי: **אין סוגרוס בכלל.** אס יש סוגרות הרבה אין אהת מהן בספק קידושין הללו להסטרך גט לפי שאין נרשמו לקבל להו קידושין: **הא קטנות בכלל.** וזכריות גט ואפי' הרבה: **כשאי שם אלא כוננה אהת וקטנה אהת.** וכיון שאין הגדולה נספק אין קידושין אלא קטנה וקידושי וזלין הן וז' אס זהו שם גדולות הרבה כיון דלין בכלל הוו להו קידושין בקטנה ולהכי אינטרין לשנוי כשאי שם אלא גדולה אהת דעל כרחי קטנו דומיא גדולות דייקין ומהשתא דייק הכי הא קטנה בכלל: **והא סוגרוס קטני.** טובא ולכחות דייקין על כרחיך הא קטנות בכלל ודאיכא תרתי: **סוגרוס דעלמא.** כל איש שיש לו בת סוגרת אין אותן הסוגרות בכלל קידושין שקבל אביה: **אי הכי מאי למימרא.** אי אמרת בשלמא דלאיכא טובא אינטרין למתני משום דיוקא דידה למידק הא קטנות בכלל לשמוע' דקידושין שאין מסורין לביאה הו קידושין אלא השתא לא היה אינטרין דבצוגרת אין לו רשות ואין כאן עוד אלא קטנה וקידושין מסורין לביאה הן ופשיטא דהו קידושין: **דשמיטה שליח.** לקדשה לכל הבא: **דאיס ליה הבאה מיניה.** דכסף קידושיה שלו: **מי לא עסקינן.** קושיא היא וכי לא שמעינן מינה ממתי' דלפי' אמרה לאביה קידושי לדידך קמתי נמי דלינה בכלל: **דרמיא עליה.** דכתיב (ירמיה כט) ואת

גליון הש"ס
נב' א"ה פא' לסיפא. ענין זה כמקודש לו פט ע"כ ועי' בשיטה מקובלת סס בשם הרמב"ם וז"ל ויבא הקדושה רש"י ודף ר"מ ר"מ עליה דבת' ואת בנתיבם. כמקודש ד' נב ע"כ:

הגהות הב"ח
(א) נב' הא אהת מאשה ובהת או אהת ואחיותה מקודשת ולא אמר הכה"ה לי מבס' נראה מהמקדש לי אין אחיות מקודשות וכו' וליקט אהת אהת לז' וכן כמקור:

מוכח רש"י
המקדש את בתו סתם. כמי מקודשת לך ולא פירש איהו מהס. אין הסוגרות בכלל. ומותרת לכל אדם ואינה נכריה גט מזה. לפי שאינה נרשמת האל לקדשה (ירמיה כט). הא קטנות בכלל. ואפילו על שם שתי קטנות. דלפיכך לנפיק הי מייבס והו להו קידושין שאין מסורין לביאה. דכל אהת ספק אהת אשה. אפילו הכי הו בכלל ספק קידושין וזכריות גט. (שם). כשאי שם אלא גדולה וקטנה. נוגרת וקטנה. דייקן דשטרות לא קידש טוב אין כאן ספק ומותר בקטנה (שם). הא סוגרות קטני. דשטמט טובא דשמיטה אהת אהת טובא בכלל ככלל (שם). סוגרות דעלמא. על כל איש איש המקדשים את

מקודשות ורבה מתרין לטעמיה המקדש אהת מאשה ובהת או אהת מאשה ואחותה נעשה כמי שקידש אשה ובהת או אשה ואחותה כאחת ואינן מקודשות ומעשה נמי בחמש נשים ובהם שתי אחיות וליקט אחד כלכלה של תאנים ואמר הרי כולכם ואחת משתי אחיות מקודשות לי ככלכלה זו ואמרו חכמים אין אחיות מקודשות ת"ש⁶ והמקדש את בתו לביאה ניהו ותיובתא דרבא אמר לך רבא⁷ הכא במאי עסקינן כשאין שם אלא גדולה וקטנה הא סוגרות קטני מאי סוגרות סוגרות דעלמא אי הכי מאי למימרא הכא במאי עסקינן דרשויה שליח מהו דתימא כי מקבל קידושי אדעתה דידה קא מקבל קמ"ל דלא שביק איניש מידי דאית ליה הנאה מיניה מי לא עסקינן דאמרה ליה קידושי לדידך אפ"ה⁸ לא שביק איניש מצוה דרמיא עליה ועבד מצוה דלא רמיא עליה ת"ש⁹ מי שיש לו שתי בתי בנות משתי נשים ואמר קידשתי את בתי הגדולה ואיני יודע אם גדולה שבגדולות ואם גדולה שבקטנות אם קטנה שבגדולות שהיא גדולה מן הגדולה שבקטנות כולן אסורות חוץ מקטנה שבקטנות דברי ר"מ הכא במאי עסקינן¹⁰ כשהוכרו ולבסוף נתערבו דיקא נמי דקתני איני יודע ולא קתני איני ידוע¹¹ מ"מ¹² א"י הכי מאי למימרא לאפוקי מדר' יוסי דאמר לא מחית איניש¹³ נפשיה לספיפקא קמ"ל דמחית איניש נפשיה לספיפקא ת"ש¹⁴ מ"מ¹⁵ שקדש אהת משתי אחיות ואינו יודע איזו קידש נתן גט לזו וגט לזו הכא במאי עסקינן כשהוכרו ולבסוף נתערבו דיקא נמי דקתני איני יודע ולא קתני איני ידוע¹⁶ אי הכי מאי למימרא סיפא איצטריכא ליה ימת ולו אח אחד חולץ לשתיהן היו לו שנים אחד חולץ ואחד מייבס אם קדמו וכנסו אין מוציאין אותם מידם דוקא מיהלץ והדר יבומי יבומי והדר מיהלץ לא דקא פגע באחות זקוקתו ת"ש¹⁷ שנים שקדשו שתי אחיות זה אינו יודע איזו קידש זה אינו יודע איזו קידש זה נתן שני גמין וזה נתן שני גמין ה"נ שהוכרו ולבסוף נתערבו דיקא נמי דקתני איני יודע ולא קתני איני ידוע שמע מינה אי הכי מאי למימרא סיפא איצטריכא ליה מת ולזה אח ולזה אח זה חולץ לשתיהן וזה חולץ לשתיהן לזה אחד ולזה שנים

האחד
נבומיכס תנו לנכסי: גדולות. ננות הראשונה: קטנות. ננות חספס: זה ולגבי ננות שניה מקרי כולהו ננות גדולות: כולן אסורות. לחמריס עד שימן גט ואפי' אמעית שבקטנות לגבי טקטנות אותה הצת גדולה היא ושמעינן דהמקדש אהת משתי אחיות סתם שתייהן לריכות גט: שהוכרו. נשעת קידושין פירש לו: ולבסוף נתערבו. שכה אחיו גדולה פירש לו: לאפוקי מדר' יוסי. דפליג בלדך פירקא (לקמן דף סד): ואמר כולן מותרות להנשא לחמריס כלא גט חוץ מן הגדולה שבגדולות: דלא מחית איניש נפשיה לספיפקא. להזכיר שם גדולה אס לא גדולה שבכולן שאס ישמח הדבר שלא יאס כספק: אין מוציאין אותם מידם. אפי' לא כנס הראשון את יבמתו ופגע בחמות זקוקתו מאחר שכנסה השני פקע זיקה והותרה לראשון לקיימה לדחות זקוקתו לרבען היא ולא קנסי ליה להזכיר: אין ידוע. משמע עלולס: סיפא איצטריכא ליה. דקמתי הו שנים אחד חולץ ואחד מייבס ולאשמעינן דוקא הכי מיהלך חד מנייהו לחדא כרישא והדר מייבס שני לשניה ממה נפשך אס זו ארוסת אחיו שפיר מייבס ואס לאו נכרית בעלמא היא ואינה אחות יבמתו הזקוקה לו דמיהו דמיא לחמות אשהו שהרי נפטררה זיקת אחותה הימנה בחלינת אחיו ולא גזרו על אחות חלוצה משחלצה¹⁸ אלא על החלוצ לזדו יאדקא פגע בחמות זקוקה וכל זמן שלא חלץ א' מן האמין אסורה אחותה על כולן מדכריס משום דלמיא לחמות אשהו: הכי גרסינן דיקא נמי דקמתי ואין יודע ולא קמתי ואין ידוע:

האחד
דקושין שאין מסורין לביאה הו קידושין. אלא השתא לא היה אינטרין דבצוגרת אין לו רשות ואין כאן עוד אלא קטנה וקידושין מסורין לביאה הן ופשיטא דהו קידושין: **דשמיטה שליח.** לקדשה לכל הבא: **דאיס ליה הבאה מיניה.** דכסף קידושיה שלו: **מי לא עסקינן.** קושיא היא וכי לא שמעינן מינה ממתי' דלפי' אמרה לאביה קידושי לדידך קמתי נמי דלינה בכלל: **דרמיא עליה.** דכתיב (ירמיה כט) ואת

דקושין שאין מסורין לביאה הו קידושין. אלא השתא לא היה אינטרין דבצוגרת אין לו רשות ואין כאן עוד אלא קטנה וקידושין מסורין לביאה הן ופשיטא דהו קידושין: **דשמיטה שליח.** לקדשה לכל הבא: **דאיס ליה הבאה מיניה.** דכסף קידושיה שלו: **מי לא עסקינן.** קושיא היא וכי לא שמעינן מינה ממתי' דלפי' אמרה לאביה קידושי לדידך קמתי נמי דלינה בכלל: **דרמיא עליה.** דכתיב (ירמיה כט) ואת

בבלי. כשיש שתי אחיות וזהו כמי שאין לו אלא בת אחת דא אמרת בשלמא דמירי דאיכא בבורות טובא אפי' דלגופיה לא אשמעינן מירי דפשיטא שהרי אין בידו לקדשה. דיקא אהת לאשמעינן הא קטנות בכלל לאשמעינן דאך שאי מסורין לביאה הו קידושין. שליח. עשתא אכתי שליח לקדשה לכל מי שירצה. דידה. דבגרות. הגאה. דכסף קידושיה שלו מקטנה ולא מבגרות. מי לא עסקינן. קושיא הוא כלומר וכי לא שמעינן ממתי' דקאמר מיהלץ שאין הבגרות בכלל בשום ענין. משמע דאפילו אמרה ליה כסף קידושין שלך וקבל לי קידושין וקדש בתו סתם. דאפילו הכי אין הבגרות בכלל. ומשני אפילו הכי. כלומר אין הכי נמי כדקאמר והטעם דלא שביק איניש מצוה דרמיא עליה (דמחזין) בנתיבם תנו לאנשים (ירמיה כט. ה). ומסתברא אפי' דהאי שיטה איכא רבא ואין קריל כותיה ביעיל קגיס ומצינו לאוקמא מתני' בבגרות רבות. (ירמיה) קטנות בכלל. אפילו הכי הילכתא בכל האי שיטה רבא דסברא בעליותא היא וליה בה פלוגתא. וכיכ הר"ם פ"ט (ה"ח).

